

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 20 maja 2026 r. bez udziału stron
wniosku sędziego SN w stanie spoczynku X. Y. - obrońcy sędziego X.1 Y.1 z dnia 7
kwietnia 2026 r. o wyłączenie SSN Barbary Skoczkovskiej od udziału w sprawie o
sygn. akt I ZI 37/24
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z
dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2024 r.
poz. 334)

postanowił:

**wyłączyć SSN Barbarę Skoczkovską od udziału w
rozpoznaniu sprawy o sygn. akt I ZI 37/24.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 7 kwietnia 2026 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego)
obrońca sędziego X.1 Y.1 wniósł na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1
k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów
powszechnych oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw
Człowieka o wyłączenie SSN Barbary Skoczkovskiej od udziału w rozpoznaniu
sprawy o sygn. akt I ZI 37/24.

Analiza argumentacji powołanej przez wnioskodawcę wskazuje, iż
wnioskujący przyczyn uzasadniających zastosowanie instytucji określonej w art. 41
§ 1 k.p.k. upatruje w okoliczności, że SSN Barbara Skoczkovska cyt.: „uczestniczy

w łamaniu konstytucyjnego porządku prawnego RP, czego wyrazem są wydawane przez nią lub z jej udziałem orzeczenia kwestionujące konstytucyjne umocowanie Krajowej Rady Sądownictwa i prerogatywy Prezydenta do powoływania sędziów, w tym sędziów Sądu Najwyższego. Konsekwencją takich bezprawnych zachowań SSN Barbary Skoczkowskiej jest odmowa orzekania z sędziami powołanymi po 2018 r. do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego oraz zakwestionowanie w dniu 7 lutego 2024 r. legalności funkcjonowania Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego, w której orzeka, w której pełni funkcję Przewodniczącej Wydziału I, w której kandyduje na Prezesa tej Izby”.

Jak wskazał wnioskodawca, kolejną przyczyną wyłączenia SSN Barbary Skoczkowskiej od udziału w niniejszej sprawie jest cyt.: „prezentowany przez nią, również w treści wydawanych orzeczeń, całkowicie jednoznacznie negatywny stosunek wobec Krajowej Rady Sądownictwa działającej od 2018 r. (...) Sędzia Barbara Skoczowska wielokrotnie publicznie jak i w ramach pełnionego urzędu dawała wyraz swojemu skrajnie negatywnemu stosunkowi wobec przyjętych przez ustawodawcę zmian mających na celu reformę sądownictwa w Polsce (np. oświadczenie z 20 lipca 2021 r.), co ma ścisły związek z istotą rozpoznawanych zagadnień w niniejszej sprawie (...) SSN Barbara Skoczowska kontestowała także uprawnienia sędziów powołanych do pełnienia urzędu na podstawie wniosku, Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w składzie i trybie przewidzianym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, kwestionując wprost ich status. Podważając w ten sposób konstytucyjny porządek prawny angażowała się w sposób jaskrawy w polityczny spór istniejący w obrębie wymiaru sprawiedliwości, m.in. podpisując się pod listem z 10 sierpnia 2022 r. w sprawie przeniesienia sędziów; kolejno poprzez odmowę orzekania z określonymi sędziami (oświadczenie z 17 października 2022 r.), manipulację faktami w treści uzasadnienia postanowienia z 17 listopada 2022 r. w sprawie II ZZ 6/22, wykonywanie czynności orzeczniczych w sprawach jednoosobowych wbrew obowiązującym przepisom. Ponadto SSN Barbara Skoczowska wielokrotnie dała wyraz swojemu negatywnemu stosunkowi wobec sędziego X.1 Y.1 Sędzia Barbara Skoczowska wielokrotnie prezentowała w treści

wydawanych orzeczeń, negatywny stosunek wobec strony postępowania - Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych X.1 Y.1”.

Przedmiotem sprawy o sygn. akt I ZI 37/24 ma być zarzut udzielenia poparcia osobom starającym się o wybór do tego konstytucyjnego organu, i dlatego w ocenie wnioskodawcy, wyraźnie widoczny jest brak bezstronności SSN Barbary Skoczkwskiej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k. (który to przepis znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie – por. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych), sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Dla stwierdzenia podstawy wyłączenia sędziego, wymagane jest zatem istnienie określonej kategorii okoliczności, która, jeżeli zestawić ją z przedmiotem rozstrzygnięcia w określonej sprawie, prowadzi do wniosku o uzasadnionej wątpliwości co do bezstronności sędziego, mającego ją rozstrzygnąć. Oznacza to, że pomiędzy podnoszonymi okolicznościami, które powinny mieć charakter rzeczywisty i obiektywny, a rozstrzygnięciem konkretnej sprawy musi zachodzić związek funkcjonalny, pozwalający na możliwość wyprowadzenia z nich wniosku o istnieniu uzasadnionej wątpliwości co do braku bezstronności w rozstrzygnięciu tej sprawy. Uzasadniona wątpliwość co do bezstronności, w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k., zachodzi zatem zawsze *in concreto*, a nie *in abstracto*. Nie może zatem stanowić jedynie subiektywnego przekonania określonej osoby, lecz winna być konkretna, realna, obiektywna i poddająca się zewnętrznej weryfikacji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2012 r., III KK 214/11). Wymóg bezstronności sędziego należy rozumieć zarówno w aspekcie braku przejawów subiektywnej stronniczości sędziego lub jego osobistych uprzedzeń, jak i konieczności obiektywnej bezstronności sądu, który winien dawać wystarczające gwarancje, by wykluczyć wszelkie uprawnione wątpliwości w tej mierze (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 stycznia 2018 r., III KK 244/17).

Wnoszący wskazał na możliwość zaistnienia tzw. stronniczości zewnętrznej, opartej na zobiektywizowanych przesłankach, odwołujących się do

oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu, gdy brak będzie możliwości obiektywnego przekonania go, że ujawnione okoliczności nie będą rzutowały na bezstronne osądzenie sprawy (zob. postanowienia Sądy Najwyższego z 24 września 2008 r., III KK 73/08; z 9 stycznia 2019 r., IV KK 723/18).

Mając na uwadze powyższe motywy prawne oraz treść przedmiotowego wniosku, Sąd Najwyższy wyłączył SSN Barbarę Skoczkowską od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt I ZI 37/24, dotyczącej rozpoznania wniosku Prokuratora Regionalnego we W. o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] X.1 Y.1 Rozpoznanie przedmiotowej sprawy przez SSN Barbarę Skoczkowską mogłoby budzić uzasadnione wątpliwości co do jej obiektywizmu i bezstronności w oczach opinii publicznej – zgodnie ze standardami ustawowymi oraz Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Nie może pozostawać bowiem obiektywnie bezstronna osoba, która podpisuje apele o niewyznaczanie składów z udziałem innych sędziów z uwagi na ich wybór jako kandydatów do pełnienia urzędu sędziego. Należy podkreślić, że wybór sędziów odbył się zgodnie z przepisami, a twierdzenie przeciwne nie ma podstawy prawnej w obowiązującym porządku prawnym i stanowi nieuprawnione kwestionowanie konstytucyjnych organów państwa.

Wyłączenie sędziego w trybie art. 41 § 1 k.p.k. może mieć miejsce w sytuacji, gdy ujawnią się okoliczności o takim charakterze, że brak jest możliwości przekonania każdego rozsądnie myślącego, kto powziął wątpliwości co do bezstronności, że z całą pewnością nie wpłyną one na obiektywizm rozpoznania sprawy i treść rozstrzygnięcia kończącego postępowanie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 września 2019 r., I DO 44/19). Analizując publicznie formułowane wypowiedzi SSN Barbary Skoczkowskiej uznać jednak należało, że zachodzą przesłanki do wyłączenia jej od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt I ZI 37/24.

Z tych wszystkich względów, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

Maria Szczepaniec